

Den fandt, at man vel principielt burde stræbe hen mod en anvendelse af loven fra 1964 også ved ekspropriation til fremføring af stærkstrømsledninger, men at praktiske hensyn kunne tale mod en ændring. Kommissionen fandt det derfor rimeligt fortsat at anvende de særlige regler i stærkstrømsloven, men forudså på længere sigt en tilnærmelse til reglerne i loven fra 1964. Lovforslaget er således i principiel overensstemmelse med kommissionens tanker.

Der henvises til den i 70 eksemplarer vedlagte 2. betænkning vedrørende gennemgang af ekspropriationslovgivningen (betænkning nr. 595/1971) side 39-40 og bilag 1, side 48.*) Denne betænkning indeholder også principielle betragtninger på forholdet mellem ekspropriationsprocesreglerne i loven fra 1964 og ved kommunale ekspropriationer, se navnlig side 8-22.

For så vidt landsforeningen henviser til systemet i vandforsyningsloven, skal bemærkes, at strukturen af elforsyningsnettet og vandforsyningsnettet er væsensforskellig. Landsforeningen nævner i øvrigt ikke, at miljøministeren altid kan bestemme, at reglerne i loven fra 1964 skal anvendes ved ekspropriation til vandforsyningsanlæg (vandforsyningslovens § 14, stk. 4, sidste punktum).

Kommunernes landsforening anfører der-

næst, at amsråd, henholdsvis kommunalbestyrelse også bør give samtykke til ekspropriationer, der gennemføres efter reglerne i loven fra 1964. Imidlertid er samvirket mellem denne lov og loven om by- og landzoner fastlagt således, at en ekspropriation efter reglerne i loven fra 1964 kun kan gennemføres under iagttagelse af reglerne i zonenloven, herunder udnyttelse af dennes ankemulighed, medmindre særlig hjemmel for det modsatte måtte foreligge. Der henvises herom til den i 70 eksemplarer vedlagte cirkulærskrivelse fra ministeriet for offentlige arbejder af 3. oktober 1974.*) Nogen særlig regel for stærkstrømsanlæg, til hvis gennemførelse ekspropriation sker efter reglerne i loven fra 1964, er således ikke nødvendig.

Kommunernes landsforening ønsker endelig, at bestemmelsen i stærkstrømslovens § 10, stk. 6, 1. punktum, udformes således, at vedkommende kommunalbestyrelse skal give samtykke til ledningsfremføringen også i landzone. Efter forslaget er det amsrådet, der skal samtykke. Ideen i forslaget er imidlertid at sikre, at ledningsfremføringen sker med hensyntagen til de interesser, som zonenloven tilgodeser, og det må derfor være det logisk rigtige at få tilslutning fra den kompetente zonenlovmyndighed.

70 eksemplarer af denne skrivelse vedlægges.

Niels Matthiasen.

Folketingets energipolitiske udvalg, folketinget.

*) Ikke optrykt her.